

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Гж1. 2088/11
Дана: 4. новембра 2011. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Мире Тубин Чанак, председника већа, Габриеле Миловановић и Марије Габрић, чланова већа, у правној ствари тужиоца **К. А.** из К., кога заступа В. П., адвокат из С., против туженог **С. н. б. К.** из К., кога заступају А. Ј. и К. С., адвокати из К., ради поништаја одлуке, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог против пресуде Основног суда у Панчеву, Судска јединица Ковин број П1. 715/11 од 28. јуна 2011. године, на седници већа одржаној 4. новембра 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Преиначује се пресуда Основног суда у Панчеву, Судска јединица Ковин број П1. 715/11 од 28. јуна 2011. године, тако што се тужбени захтев да се утврди да је закључењем Уговора о раду број од године тужилац са туженим засновао радни однос на неодређено време на радном месту НК радник на одељењу, и да се наложи туженом да тужиоца врати на рад на радно место НК радник на одељењу или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми, у року од 8 дана под теретом извршења, **одбија** као неоснован.

Свака страна сноси своје трошкове.

Образложење

Изрека првостепене пресуде гласи:

„Усваја се преостали део тужбеног захтева тужиоца **К. А.** из К., па се утврђује да је закључењем уговора о раду број дана.... године тужилац са туженим **С. н. б. К.** из К. засновао радни однос на неодређено време на радном месту НК радник на одељењу.

Налаже се туженом да тужиоца врати на рад на радно место НК радника на одељењу или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми у року од 8 дана под претњом извршења.

Обавезује се тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 16.000,00 динара, у року од 15 дана под теретом извршења.“

Против ове пресуде жалбу је изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 361. ст. 2. тач. 12. ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да овај суд побијану пресуду укине и предмет врати истом суду на поновни поступак и доношење законите одлуке, или исту преиначи и одбије тужбени захтев тужиоца, и обавезе истог на снашање трошкова поступка.

Против исте пресуде жалбу је изјавио и тужилац, побијајући исту у делу одлуке о трошковима поступка.

Жалба туженог је основана.

Жалба тужиоца није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби туженог и тужиоца, а пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 361. ст. 2. тач. 1, 2, 5, 7. и 9. ЗПП-а и правилну примену материјалног права, сходно одредби члана 372. ст. 2. ЗПП-а, овај суд налази да је побијана пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, али да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право, у смислу чл. 380. ст. 1. тач. 4. ЗПП.

Према утврђењу првостепеног суда, тужиоцу је отказан Уговор о раду број од године, решењем туженог број од године, због истека рока на који је засновао радни однос, с тим да му радни однос престаје закључно са године. Правноснажном пресудом тог суда број К. 319/06 од 21.05.2008. године Ј. М., дипломирани правник код туженог, оглашена је кривом из разлога што је тачно неутврђеног дана јануара 2006. године, када је могла да схвати значај свог дела и могла да управља својим поступцима у К., као одговорно лице у С. н. б., К.“ у К., на месту организатора за опште правне послове, у службени спис унела неистините податке у намери да неистинити спис употреби на тај начин што је у писменом уговору о раду који је закључен на две стране формата А-4 између тужиоца и туженог, неовлашћено изменила на првој страни уговора на којој се не налазе потписи уговорних страна чл. 2. уговора, а који се односи на време заснивања радног односа и то тако да уместо навода „одређено време до повратка А. Д. на своје радно место“ је унела „одређено време до једне године“ без пристанка и потписа К. А., а све у намери да онемогући К. А., који је наставио да ради после повратка А. Д., да је његов радни однос заснован у болници на одређено време постане радни однос на неодређено време, сходно чл. 37. Закона о раду, па је на основу овако преиначеног уговора болница дала отказ уговора о раду К. А. закључно са године због истека рока за који је заснован радни однос.

Првостепени суд утврђује да је тужилац примљен на радно место НК радника и радио је на радном месту на којем је до одласка на боловање радио А. Д., а који је радио на Одељењу психогеријатрије као хигијеничар и који је са тог места отишао на боловање. По повратку са боловања А. Д. се није вратио на радно место на којем га је замењивао тужилац, већ је одмах по повратку са боловања почео да ради на другом радном месту. У време враћања А. Д. са боловања, тужилац је био на годишњем одмору и то у периоду од године до краја 2005. године, затим је радио 1, 3. и 4. јануара 2006. године, да би до краја јануара 2006. године користио годишњи одмор, а 1, 2. и 3. фебруара користио је слободне дане. Тужилац је годишњи одмор и слободне дане користио на основу усменог саопштења претпостављеног, јер није добио никакво решење о коришћењу годишњег одмора и слободних дана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд налази да је захтев тужбе да се утврди да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог, и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, основан, и да су испуњени услови из чл. 37. Закона о раду, сматрајући да је поступање туженог када је усмено упутио тужиоца на годишњи одмор и на коришћење слободних дана срачунато тако да доведе у заблуду тужиоца у вези његовог статуса код туженог.

Овакав став првостепеног суда не може се прихватити.

Према чл. 37. ст. 3. и 4. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 и 61/05) радни однос на одређено време ради замене привремено одсутног запосленог може се засновати до повратка привремено одсутног запосленог, а радни однос заснован на одређено време постаје радни однос на неодређено време ако запослени настави да ради најмање 5 радних дана по истеку рока на који је заснован радни однос.

Основано тужени у жалби истиче да у конкретном случају нису били испуњени прописани услови за прерастање радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, будући да је у току поступка утврђено, а што је потврдио и тужилац на рочишту за главну расправу које је одржано 13.07.2009. године, да исти није наставио да ради пет дана након повратка А. Д. са боловања, већ је након што је А. Д. враћен са боловања на друго радно место, тужилац радио 1, 3. и 4. јануара 2006. године, а у време повратка А. Д. тужилац се налазио на годишњем одмору, а затим је до краја јануара 2006. године користио годишњи одмор, а 1, 2. и 3. фебруара је користио слободне дане, док му је радни однос отказан са године.

Наиме, да би дошло до преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, потребно је да радник ефективно ради пет радних дана након повратка одсутног радника или истека рока на који је заснован радни однос, при чему се нерадни дани који конкретно за тужиоца чини и годишњи одмор и плаћено одсуство, не рачунају у овај рок од 5 дана, па се не може прихватити став првостепеног суда да је тужени довео у заблуду тужиоца у вези његовог радноправног статуса на тај начин што му није дао решење о коришћењу годишњег одмора, када је неспорно да у том периоду тужилац није радио већ је користио годишњи одмор, односно слободне дане.

Имајући у виду наведено, а како тужилац није фактички наставио да ради пет радних дана по истеку рока на који је заснован радни однос, односно по повратку одсутног радника са боловања, већ је радио само 3 дана, овај суд је преиначио

првостепену одлуку и захтев тужбе у делу да се утврди да је тужилац засновао радни однос на неодређено време и у делу да се обавезе тужени да га врати на рад као неоснован одбио.

Полазећи од чл. 161. ст. 2. ЗПП, овај суд је одлучио о трошковима поступка на тај начин што је одредио да свака страна сноси своје трошкове. Суд је имао у виду да је у конкретном случају тужилац поднео захтев за поништај решења којим му је отказан уговор о раду, у ком делу захтева је тужилац у претходном току поступка успео у спору, те за утврђење да је закључењем уговора о раду од године тужилац са туженим засновао радни однос на неодређено време на радном месту НК радник на одељењу, и ради обавезивања туженог да врати тужиоца на рад, у ком делу захтева тужилац није успео у спору, те је овај суд имајући у виду укупне трошкове поступка и успех странке у спору, стао на становиште да је у конкретном случају оправдано да свака страна сноси своје трошкове поступка, с тога је применом чл. 149. ст. 2. ЗПП одлучено о трошковима поступка као у изреци пресуде.

Имајући у виду наведено, применом одредаба чл. 380. ст. 4. ЗПП, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Мира Тубин Чанак с.р.

зто:

Напомена

Рев2 283/12 од 06.09.2012. одбијена као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом саду Гж1 2088/11.

АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД

Гж1. 2088/11

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Дана: 4. новембра 2011. године

Председник већа: Мира Тубин Чанак

Члан већа : Габриела Миловановић

Члан већа: Марија Габрић

Судија известилац: Габриела Миловановић

Судијски помоћник:

Записничар: Беатрикс Перчић

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар, Чланови већа, Председник већа
